Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 16

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

HET was een mooi feest van-de-week. Goofy had besloten een eierzoekpartijtje te geven voor al onze Duckstadvrienden; dat wil zeggen, hij had overal in z'n tuin eieren verstopt en ons had hij uitgenodigd om bij hem te komen eten en daarna de eieren te gaan zoeken. Om het ons een beetje moeilijker te maken, mochten we pas beginnen toen het schemerig werd.
Het begin was veelbelovend. Binnen vijf minuten had Mickey tien eieren gevonden, Oma vier, Guus Geluk twaalf en zelfs Oom Dagobert had er al twee. Maar toen werd het minder. We liepen door die donkere tuin te sjouwen en vonden geen enkel eitje meer. We hadden er toen misschien een stuk of dertig.
„Goofy," zei Oom Dagobert, „weet je zeker dat we niet alle eieren al gevonden hebben en dat we nu niet voor niets lopen zoeken?" — „Ja, nou," antwoordde Goofy, „ik heb meer dan honderd eieren verstopt!"
„Lijkt het je niet beter," stelde Oma aarzelend voor, „dat je de rest dan maar zelf te voorschijn haalt? Wij zullen er heus niet meer vinden...." — „Ik denk het ook niet," kwam Mickey's stem uit het duister.
„Sja," zei Goofy, „da's wel een beetje vervelend. Ik hèb al die eieren verstopt, maar ik weet nu echt niet meer precies wáár.... Nou ja, gaan jullie dan maar naar huis, ik zoek wel verder."
Het was inmiddels zo laat geworden, dat er voor ons niet veel anders opzat. De meesten moesten al vroeg uit de veren.
Later hoorde ik van Goofy's buren dat hij nog laat met een zaklantaarn naar de eieren aan 't zoeken was.... Volgend jaar zal hij de eieren waarschijnlijk niet meer zó goed verstoppen!

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 9:
1e prijs: I. Faber, **Vianen.**
2e prijs: L. de Bruin, **Middelburg.**
3e t/m 12e prijs: E. Spruyt, **Alkmaar**; J. de Boer, **Franeker**; A. Lubbes, **Wormerveer**; B. Karssen, **Enschede**; Truus Stooker, **Puttershoek**; Koos Mak, **Schiedam**; Y. Spoelstra, **Breda**; F. Vogel, **Rotterdam-23**; N. Verhaag, **Venlo**; Wim Janssen, **Hilversum.**
13e t/m 22e prijs: Carl Verschoeren, **Mechelen (Blg.)**; G. Pieneman, **Amstelveen**; H. Baggen, **Sittard**; E. Addicks, **Zeist**; W. Hordijk, **Den Bosch**; H. de Lange, **Nw. Schoonebeek**; D. Rubingh, **Arnhem**; M. van der Meulen, **Amsterdam-Z.**; A. van den Bergh, **Helmond**; D. Steenhuis, **Den Haag.**

De oplossing van prijsvraag nummer 14 luidt: **KUNSTSCHILDER.**

✳ OOM DONALDS BRIEVENBUS ✳

JANNIE SNOEK, SCHEEMDA. Hoe gaat het met je heel kleine vriendinnetje van nog maar één jaar? Speel je vaak met haar? Je hebt me niet eens geschreven, hoe ze heet! Dat moet je toch nog 'ns doen, hoor.

HANS VELDHUYSEN, EINDHOVEN. Bedankt voor je fijne, lange brief, Hans! Voetbal je zelf ook, of ga je alleen maar kijken? Schrijf me 'ns, waar jullie dit jaar met de vakantie naar toe gaan.
Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar DONALD DUCK, Postbus 792, A'dam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

HET CHOCOLADE PAASKUIKEN

Een chocolade kuikentje
Wou heel alleen op stap,
Hij ging dus voor de spiegel staan
En trok zijn suikeren jasje aan,
Dat deed hij voor de grap.

De zwarte, zijden, hoge hoed
Kwam boven op zijn bol,
Een bril stond op zijn snaveltje,
Hij nam zijn tas van 't tafeltje
En sloeg zowaar op hol.

Zijn reis ging naar de Eskimo's,
Naar 't land van sneeuw en ijs,
Waar chocola niet smelten kan,
— Dat zei hem eens de ijscoman —
En 't kuiken deed héél wijs!

WALT DISNEY'S
Donald Duck
...EN HET BRUIDJE DROEG EEN ENIG MANTELPAKJE EN ZE HAD EEN WERKELIJK SCHATTIG HOEDJE OP!
IK BEN EEN STUKJE AAN 'T SCHRIJVEN OVER DE HERTOG VAN WINNINGEN, DIE ZICH MORGEN GAAT VERLOVEN MET FREULE STHOETHASPEL!
LIEVE HELP! HOE JE ALS SPORTVERSLAGGEVER BIJ DAT DOMME VROUWENGEKLETS MOET WERKEN, IS ME EEN RAADSEL!
MODE
ROMANTIEK
SPORT
SPORT BOVEN ALLES
DE HOOFDREDACTEUR WIL JULLIE EVEN SPREKEN. JOU EERST, DONALD!
FIJN! HEERLIJK! BLIJ DAT IK HIER WEG KAN!
DONALD, JIJ NEEMT HET VLIEGTUIG NAAR TACOTOLTAX EN JE STUURT ME VANDAAG NOG EEN VERSLAG VAN HET STIERENGEVECHT VAN MOEDIGE MADRILJO. DIT WORDT Z'N LAATSTE, WEET JE!
JOEPIE! DA'S NOG 'NS WAT! IK BEN AL WEG!
HOOFD-REDACTEUR
MINNIE! KATRIEN! KOM 'NS EVEN!
HA! HA! TOT ZIENS! MAAR WEER!
HOOFD REDACTEUR
BINNEN ZONDER KLOPPEN
MAAR LATER, AAN BOORD VAN HET VLIEGTUIG!
DA-AG DONALD!
WAT?!

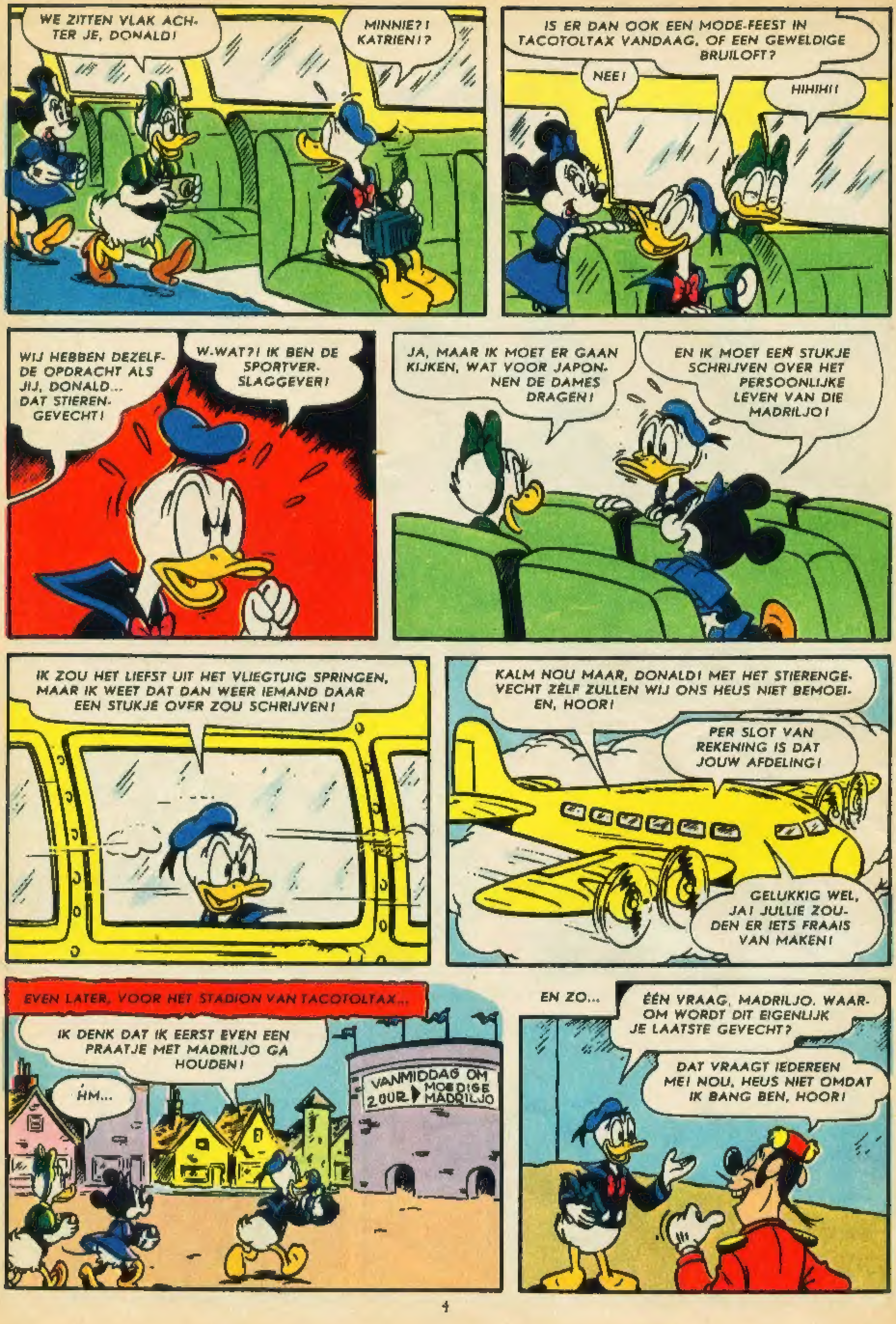

WE ZITTEN VLAK ACHTER JE, DONALD!
MINNIE?! KATRIEN!?
IS ER DAN OOK EEN MODE-FEEST IN TACOTOLTAX VANDAAG, OF EEN GEWELDIGE BRUILOFT?
NEE!
HIHIHI!
WIJ HEBBEN DEZELFDE OPDRACHT ALS JIJ, DONALD... DAT STIERENGEVECHT!
W-WAT?! IK BEN DE SPORTVERSLAGGEVER!
JA, MAAR IK MOET ER GAAN KIJKEN, WAT VOOR JAPONNEN DE DAMES DRAGEN!
EN IK MOET EEN STUKJE SCHRIJVEN OVER HET PERSOONLIJKE LEVEN VAN DIE MADRILJO!
IK ZOU HET LIEFST UIT HET VLIEGTUIG SPRINGEN, MAAR IK WEET DAT DAN WEER IEMAND DAAR EEN STUKJE OVER ZOU SCHRIJVEN!
KALM NOU MAAR, DONALD! MET HET STIERENGEVECHT ZÉLF ZULLEN WIJ ONS HEUS NIET BEMOEIEN, HOOR!
PER SLOT VAN REKENING IS DAT JOUW AFDELING!
GELUKKIG WEL, JA! JULLIE ZOUDEN ER IETS FRAAIS VAN MAKEN!
EVEN LATER, VOOR HET STADION VAN TACOTOLTAX...
IK DENK DAT IK EERST EVEN EEN PRAATJE MET MADRILJO GA HOUDEN!
HM...
VANMIDDAG OM 2 UUR MOEDIGE MADRILJO
EN ZO...
ÉÉN VRAAG, MADRILJO. WAAROM WORDT DIT EIGENLIJK JE LAATSTE GEVECHT?
DAT VRAAGT IEDEREEN ME! NOU, HEUS NIET OMDAT IK BANG BEN, HOOR!

NEE, IK HOUD ER MEE OP OMDAT IK ZO'N MEDELIJDEN HEB MET DE STIEREN...
HA! HA! DA'S MOOI, ZEG! HÉÉL FIJN!
IK BEN NIET BANG
EH... ZOUDEN WIJ U OOK EEN PAAR VRAGEN MOGEN STELLEN, MENEER?
WAT IS ER NOG MEER TE VRAGEN?
IK VERMOED DAT DIT UW VERLOOFDE IS. HOE HEET ZE EN HOE ZIET ZE ER UIT?
DAT IS INDERDAAD M'N VERLOOFDE. CARMELITA, ZO HEET ZE!
STRAKS GAAN WE NAAR HAAR TOE!
GAAN JULLIE NU MAAR GAUW FOTOOTJES MAKEN VAN HOEDEN EN AL DIE DINGEN!
O NEE, DONALD! IK WIL WEL IETS MEER WETEN OVER MADRILJO'S KLEDING!
BEVECHT U IN DAT PAK DE STIEREN?
JA JA, PRECIES ZOALS IK VOOR U STA!
DAT VEST IS ZEKER WEL GEPANTSERD, NIET?
GEPANTSERD? EH... NEE, ECHT NIET!
MAAR HOE BESCHERMT U ZICH DAN, MENEER MADRILJO?
IK ME BESCHERMEN? - HA! HA! HA!

MAAR DIE STIEREN HEBBEN TOCH SCHERPE HO-RENS!
ZE KUN-NEN U VERWON-DEN!
HA! HA! MIJ NIET!
MAAR HET ZOU TOCH KUN-NEN GE-BEUREN!
EN ALS JE VERLOOR, WAT ZOU CARME-LITA DOEN?
GAAN JULLIE ASJEBLIEFT WEG! IK VERLIES NOOIT, HET IS ALTIJD DE STIER!
KLEED KAMER
WAT EEN VERWAANDE KNAAP!
MEISJES BEGRIJPEN NU EEN-MAAL NIETS VAN DIT SOORT DINGEN!
BENG!
MAG IK NU EVEN EEN PLAATJE VAN JE?
LACH 'NS... EH?!
DIT IS INDERDAAD MAAR EEN HEEL DUN VEST!
EN ALS IK 'NS VERLOOR... WAT ZOU CARMELITA DOEN?
WAT?
ZE ZOU ONZE VERLOVING MISSCHIEN WEL VERBREKEN EN... EN VOORTAAN MET EEN ANDER UITGAAN!
ONZIN, MOEDIGE MADRILJO! JE VERLIEST NOOIT!!

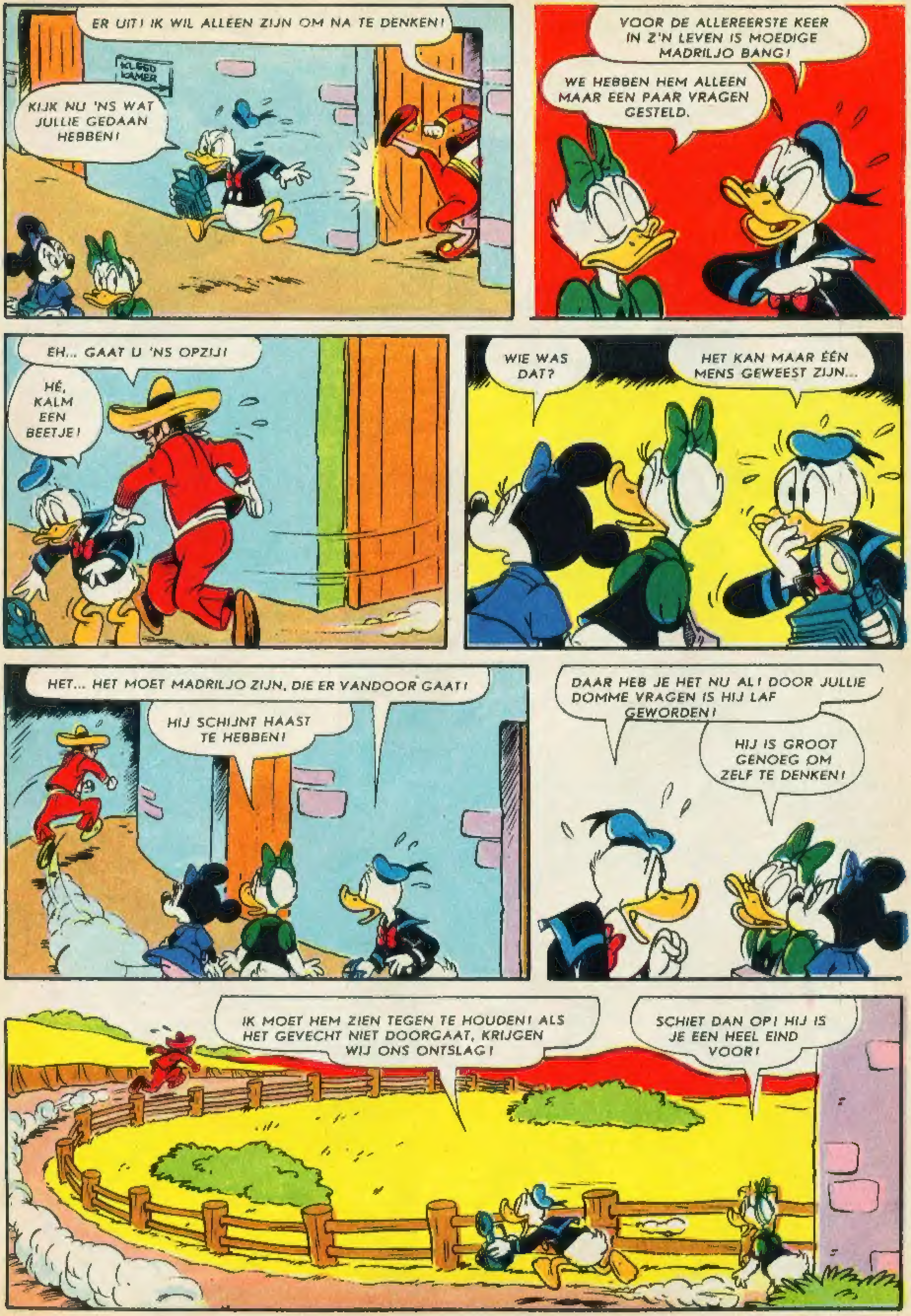

ER UIT! IK WIL ALLEEN ZIJN OM NA TE DENKEN!
KIJK NU 'NS WAT JULLIE GEDAAN HEBBEN!
KLEED KAMER
VOOR DE ALLEREERSTE KEER IN Z'N LEVEN IS MOEDIGE MADRILJO BANG!
WE HEBBEN HEM ALLEEN MAAR EEN PAAR VRAGEN GESTELD.
EH... GAAT U 'NS OPZIJ!
HÉ, KALM EEN BEETJE!
WIE WAS DAT?
HET KAN MAAR ÉÉN MENS GEWEEST ZIJN...
HET... HET MOET MADRILJO ZIJN, DIE ER VANDOOR GAAT!
HIJ SCHIJNT HAAST TE HEBBEN!
DAAR HEB JE HET NU AL! DOOR JULLIE DOMME VRAGEN IS HIJ LAF GEWORDEN!
HIJ IS GROOT GENOEG OM ZELF TE DENKEN!
IK MOET HEM ZIEN TEGEN TE HOUDEN! ALS HET GEVECHT NIET DOORGAAT, KRIJGEN WIJ ONS ONTSLAG!
SCHIET DAN OP! HIJ IS JE EEN HEEL EIND VOOR!

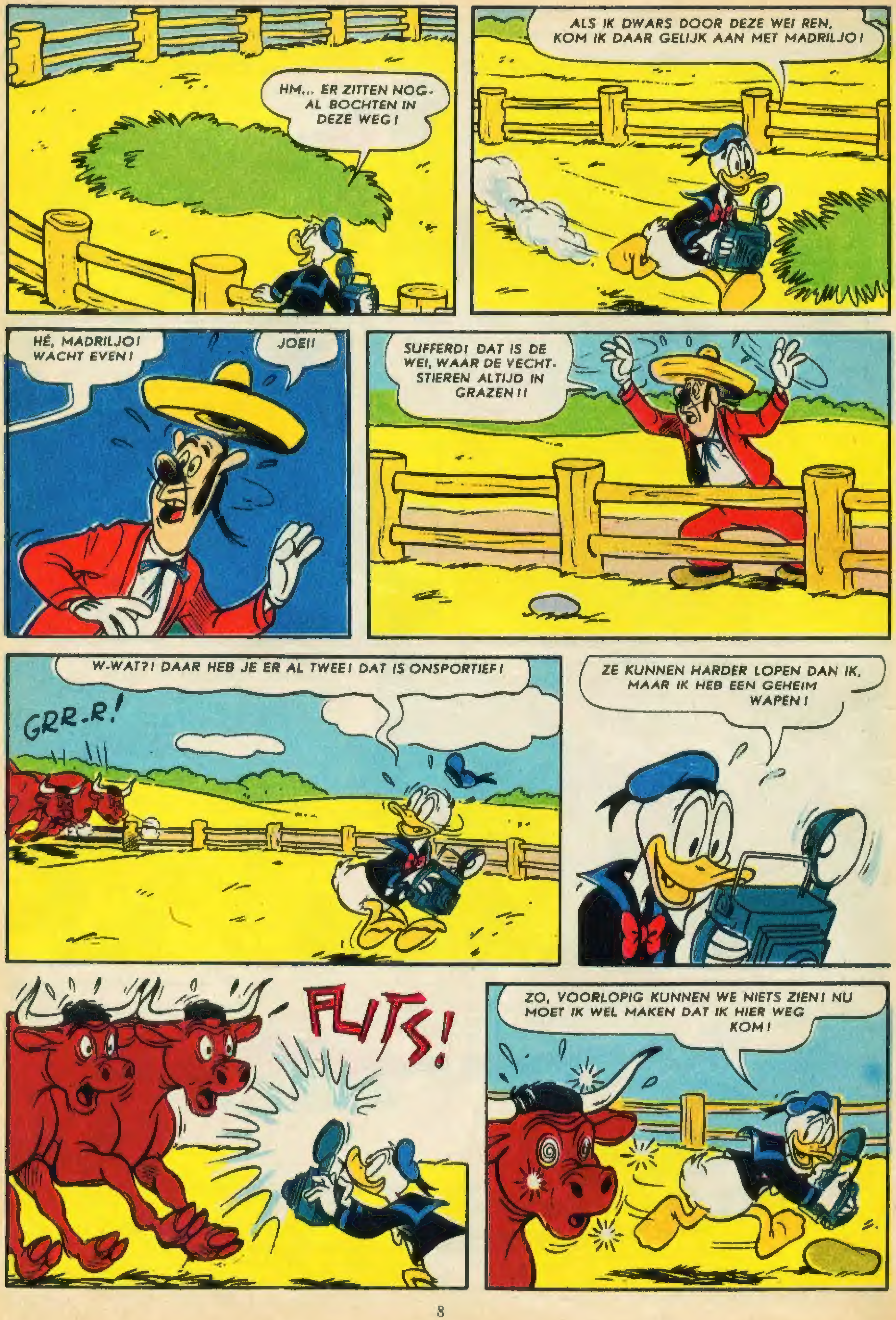
HM... ER ZITTEN NOG-AL BOCHTEN IN DEZE WEG!
ALS IK DWARS DOOR DEZE WEI REN, KOM IK DAAR GELIJK AAN MET MADRILJO!
HÉ, MADRILJO! WACHT EVEN!
JOE!!
SUFFERD! DAT IS DE WEI, WAAR DE VECHT-STIEREN ALTIJD IN GRAZEN!!
W-WAT?! DAAR HEB JE ER AL TWEE! DAT IS ONSPORTIEF!
GRR-R!
ZE KUNNEN HARDER LOPEN DAN IK, MAAR IK HEB EEN GEHEIM WAPEN!
FLITS!
ZO, VOORLOPIG KUNNEN WE NIETS ZIEN! NU MOET IK WEL MAKEN DAT IK HIER WEG KOM!

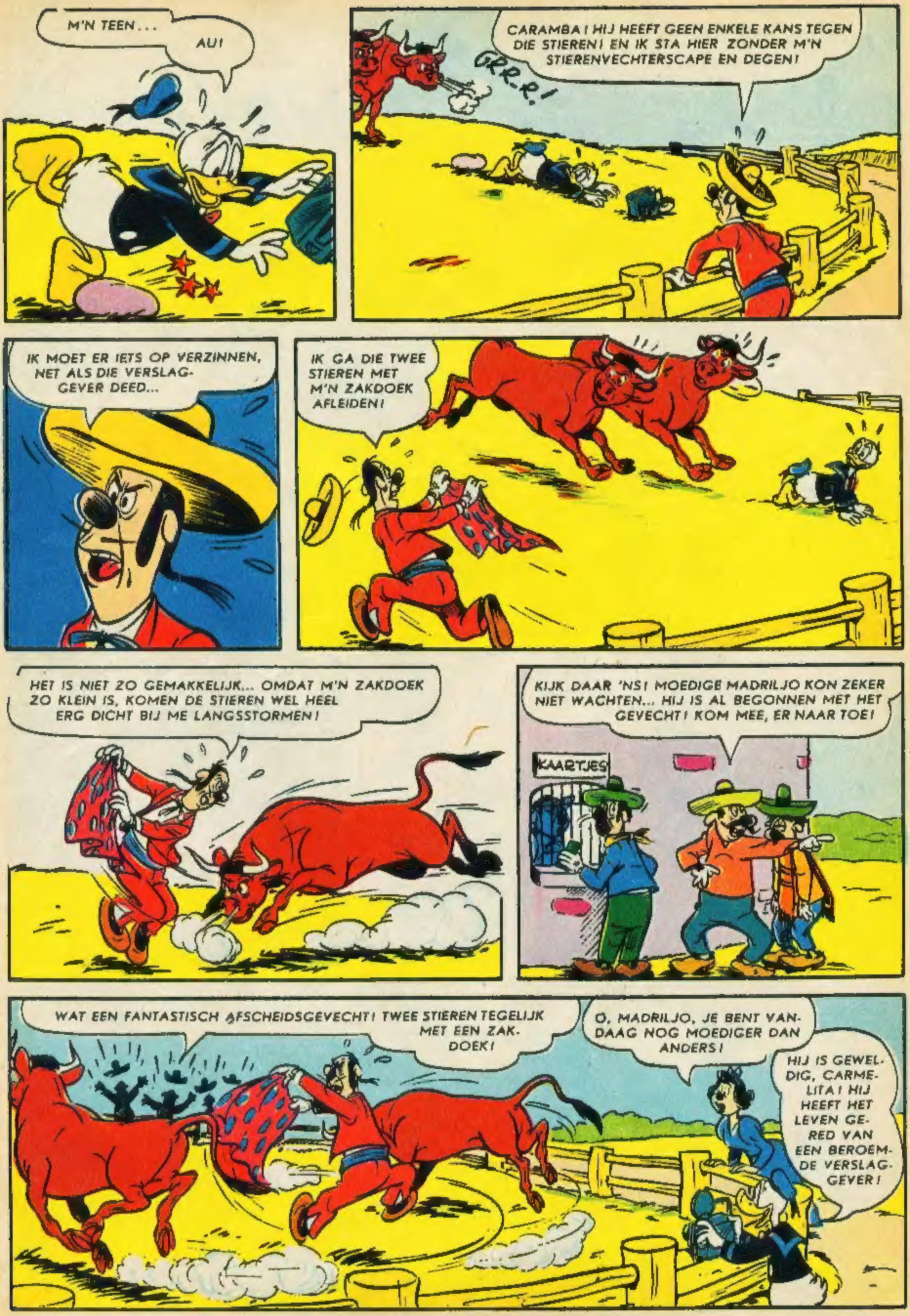
M'N TEEN . . . AU!
CARAMBA! HIJ HEEFT GEEN ENKELE KANS TEGEN DIE STIEREN! EN IK STA HIER ZONDER M'N STIERENVECHTERSCAPE EN DEGEN!
GRR-R!
IK MOET ER IETS OP VERZINNEN, NET ALS DIE VERSLAGGEVER DEED...
IK GA DIE TWEE STIEREN MET M'N ZAKDOEK AFLEIDEN!
HET IS NIET ZO GEMAKKELIJK... OMDAT M'N ZAKDOEK ZO KLEIN IS, KOMEN DE STIEREN WEL HEEL ERG DICHT BIJ ME LANGSSTORMEN!
KIJK DAAR 'NS! MOEDIGE MADRILJO KON ZEKER NIET WACHTEN... HIJ IS AL BEGONNEN MET HET GEVECHT! KOM MEE, ER NAAR TOE!
KAARTJES
WAT EEN FANTASTISCH AFSCHEIDSGEVECHT! TWEE STIEREN TEGELIJK MET EEN ZAKDOEK!
O, MADRILJO, JE BENT VANDAAG NOG MOEDIGER DAN ANDERS!
HIJ IS GEWELDIG, CARMELITA! HIJ HEEFT HET LEVEN GERED VAN EEN BEROEMDE VERSLAGGEVER!

EVEN LATER...
OLÉ!
HOERA!
MAGNIFICO!
WAT EEN GEVECHT! EN WAT EEN VERHAAL!!
KONK!
HET IS NOG ROMANTISCH OOK!
EN IK HEB EEN BOEL FOTO'S VAN DE MODE!
OPGETOGEN KOMT ONS DRIETAL DE VOLGENDE DAG TERUG OP DE REDACTIE VAN HUN KRANT!
IK BEN GEEN GEWONE VERSLAGGEVER MEER, IK HEB RECHT OP IETS BIJZONDERS MENEER!
O JA?
IK WIL EEN ANDER PLAATSJE, IK WIL NIET MEER VOOR DIE TWEE ZITTEN!
EH... HM!
MODE
ROMANTIEK
IK BEN HET MET JE EENS. IK ZAL HET METEEN EVEN LATEN VERANDEREN!
EN ZO...
MET Z'N DRIEËN HEBBEN JULLIE DAT LAATSTE KARWEITJE ZO FIJN OPGEKNAPT, DAT JULLIE VOORTAAN OOK AAN ÉÉN BUREAU MOGEN ZITTEN!
MODE SPORT ROMANTIEK

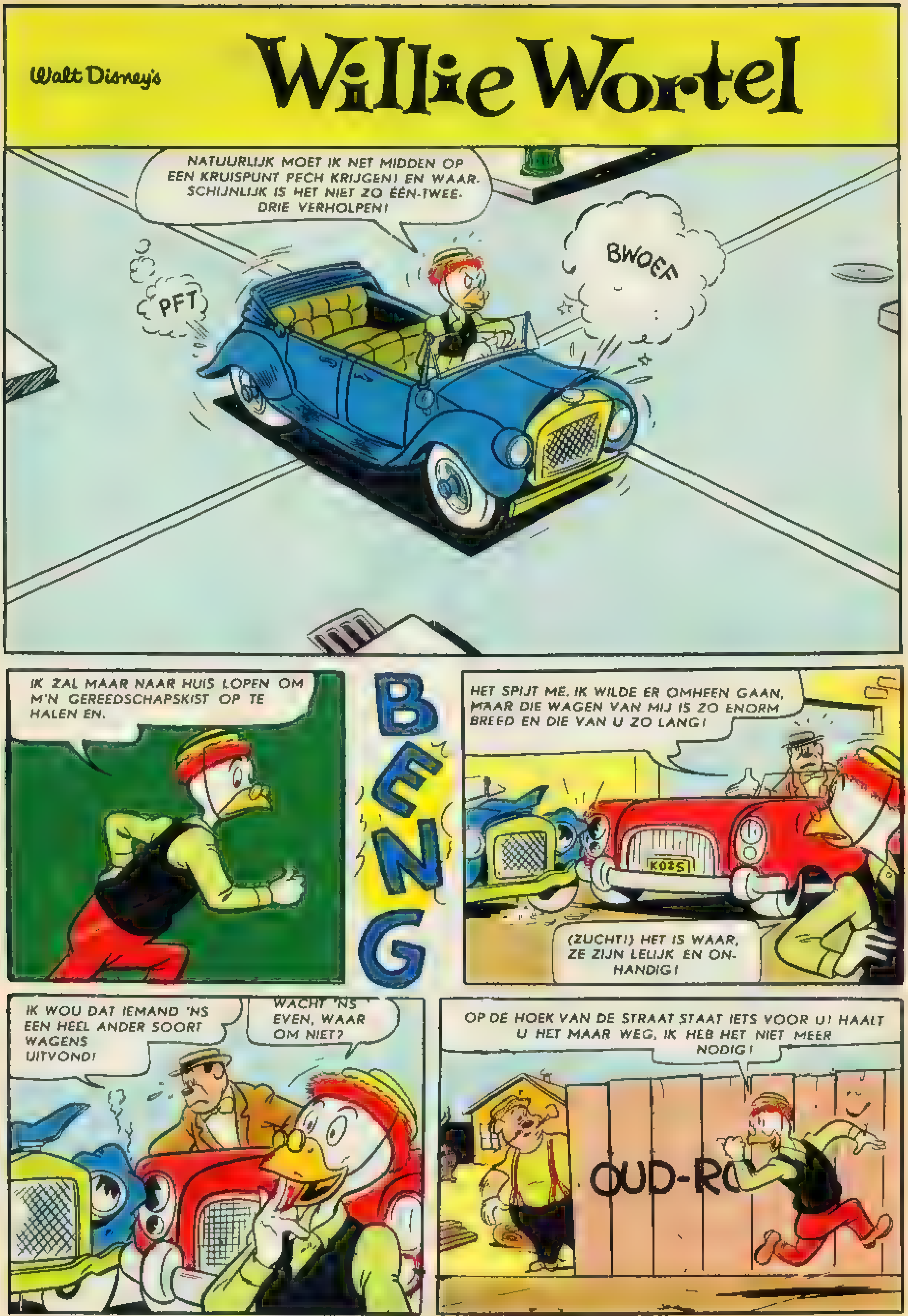
Walt Disney's
Willie Wortel
NATUURLIJK MOET IK NET MIDDEN OP EEN KRUISPUNT PECH KRIJGEN! EN WAARSCHIJNLIJK IS HET NIET ZO ÉÉN-TWEE-DRIE VERHOLPEN!
PFT
BWOEF
IK ZAL MAAR NAAR HUIS LOPEN OM M'N GEREEDSCHAPSKIST OP TE HALEN EN.
BENG
HET SPIJT ME. IK WILDE ER OMHEEN GAAN, MAAR DIE WAGEN VAN MIJ IS ZO ENORM BREED EN DIE VAN U ZO LANG!
(ZUCHT!) HET IS WAAR, ZE ZIJN LELIJK EN ONHANDIG!
IK WOU DAT IEMAND 'NS EEN HEEL ANDER SOORT WAGENS UITVOND!
WACHT 'NS EVEN, WAAR OM NIET?
OP DE HOEK VAN DE STRAAT STAAT IETS VOOR U! HAALT U HET MAAR WEG, IK HEB HET NIET MEER NODIG!
OUD-R

HM, NU IK ER TOCH AAN BEN BEGONNEN, KON IK WEL 'NS EEN TOESTEL UITVINDEN, DAT BRUIKBAAR IS TE LAND, TER ZEE EN IN DE LUCHT! LAAT IK 'NS KIJKEN . . .
SSSSST IK BEN AAN HET DENKEN
EEN HEEL NIEUWE ENERGIE-BRON ERIN.
MOTOR „X"...
NU MOET IK DIT ALLES NOG IN EEN EENVOUDIGE, STEVIGE EN MOOIE VORM ZIEN TE KRIJGEN!
WAT ZEG JE, LAMPJE? WAT IS DE MOOISTE VORM DIE JE JE MAAR KUNT INDENKEN?
NATUURLIJK!
NUMMER BORDEN BUREAU
EEN NUMMERBORD VOOR EEN EI?'
JA, HEEL GRAAG!
JE BENT DRIE WEKEN TE LAAT MET JE APRILMOP!
IK SCHIJN M'N TIJD WEER 'NS EEN EIND VOORUIT TE ZIJN!
NUMMER BORDEN BUREAU
HET IS VERVELEND OM IETS ONWETTIGS TE DOEN, MAAR IK WIL ZO GRAAG M'N EI BERIJDEN!
HET DING IS EENVOUDIG TE BESTUREN .. JE VERPLAATST JE LICHAAMSGEWICHT EN HIJ VERANDERT VAN RICHTING!
JE KUNT OVERAL LANDEN EN PARKEREN .. HI! HI! ZELFS IN DE HUISKAMER!

LAAT IK ER NU METEEN MAAR GEBRUIK VAN MAKEN! HET IS EEN PRACHTIG DAG VOOR EEN PICKNICK!
EN DIT IS EEN PRACHTIGE MANIER OM ERGENS VER WEG EEN FIJN PLAATSJE UIT TE ZOEKEN!
DIT DAL ZIET ER WEL AARDIG UIT. IK DENK NIET DAT IEMAND HIER OOIT EEN PICKNICK HEEFT GEHOUDEN!
ZELFS VOOR EEN HEEL KLEIN HELIKOPTERTJE ZOU JE ER ONMOGELIJK EEN LANDINGSPLAATS KUNNEN VINDEN!
WAT EEN VREEMDE PLANTEN GROEIEN HIER! IK HEB ZE WEL 'NS EERDER GEZIEN . . .
NATUURLIJK, IN BOEKEN! DIT ZIJN AL LANG UITGESTORVEN EXEMPLAREN!
SJONGE, ZOU IK HIER EEN STUKJE VERLEDEN HEBBEN GEVONDEN, DAT NOG LEEFT?
IK VRAAG ME AF, OF ER OOK NOG. .
WRA-OEW!
(SLIK!) JA HOOR .
EEN VOORHISTORISCH DIER OOK AL EEN ECHTE DINOSAURUS!

EN. . EN WAAR HEB IK M'N EI GEPARKEERD?
GELUKKIG! DAAR LIGT HET!!
IK HEB HET NOG NET OP TIJD TERUGGEVONDEN!
KRAK!
WAAROM MOET IK JUIST NU WEER PECH KRIJGEN?!
HIER, NEEM ALLES MAAR WAT IK HEB MEEGENOMEN! IK HEB GEEN TREK!
IK ZAL LOPEND UIT DIT DAL MOETEN ZIEN TE KOMEN MAAR IK BEN BANG DAT IK DEZE HELLING NIET HAAL.
(SLIK!) HIJ ZIT VLAK ACHTER ME!
SNEP!
AU! DAT WAS NET GENOEG!

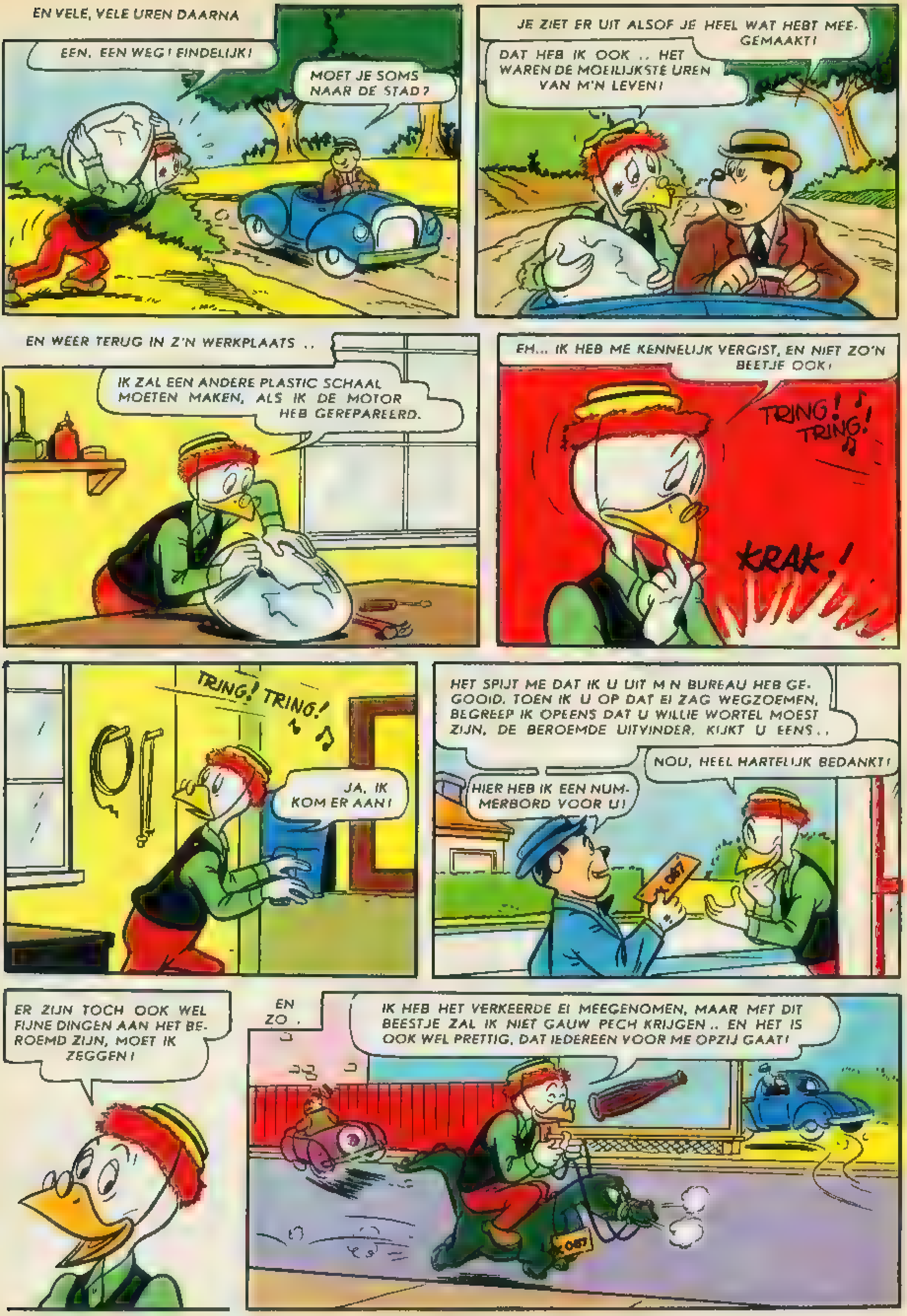
EN VELE, VELE UREN DAARNA
EEN, EEN WEG! EINDELIJK!
MOET JE SOMS NAAR DE STAD?
JE ZIET ER UIT ALSOF JE HEEL WAT HEBT MEEGEMAAKT!
DAT HEB IK OOK .. HET WAREN DE MOEILIJKSTE UREN VAN M'N LEVEN!
EN WEER TERUG IN Z'N WERKPLAATS ..
IK ZAL EEN ANDERE PLASTIC SCHAAL MOETEN MAKEN, ALS IK DE MOTOR HEB GEREPAREERD.
EH... IK HEB ME KENNELIJK VERGIST, EN NIET ZO'N BEETJE OOK!
TRING! TRING!
KRAK!
TRING! TRING!
JA, IK KOM ER AAN!
HET SPIJT ME DAT IK U UIT M'N BUREAU HEB GEGOOID. TOEN IK U OP DAT EI ZAG WEGZOEMEN, BEGREEP IK OPEENS DAT U WILLIE WORTEL MOEST ZIJN, DE BEROEMDE UITVINDER. KIJKT U EENS ..
NOU, HEEL HARTELIJK BEDANKT!
HIER HEB IK EEN NUMMERBORD VOOR U!
ER ZIJN TOCH OOK WEL FIJNE DINGEN AAN HET BEROEMD ZIJN, MOET IK ZEGGEN!
EN ZO .
IK HEB HET VERKEERDE EI MEEGENOMEN, MAAR MET DIT BEESTJE ZAL IK NIET GAUW PECH KRIJGEN .. EN HET IS OOK WEL PRETTIG, DAT IEDEREEN VOOR ME OPZIJ GAAT!

Onze Paasprijsvraag

GOOFY, die in schranderheid altijd zover bij zijn neefje Kareltje achterblijft, is er in geslaagd als onderwijzer te worden aangesteld. Hoe hij 'm dat gelapt heeft, is mij een groot raadsel, maar zoals je ziet, staat hij hier voor de klas en geeft aardrijkskunde-les. Tenminste ... hij probeert 't.
Kijk maar eens naar de plaatsnamen, die hij op 't bord heeft geschreven. Er staat geen letter op z'n plaats!
Natuurlijk kunnen de jongens er niet uit wijs worden en daarom gaan we ze helpen. Dat doen we zo.

We beginnen bij Nr. 1 KIERESE. Welke plaats zou dàt nu zijn? Hij staat op de kaart, maar welke van de zestien is het? Heb je de juiste plaatsnaam gevonden, dan schrijf je die op en zet **daaronder** welke plaatsnaam achter nr. 2 staat. En zo verder. Wanneer je alle juiste zestien namen onder elkaar hebt gezet, dan kun je uit de eerste letters van die namen de oplossing aflezen. Schrijf die oplossing op een BRIEFKAART en stuur deze vóór 26 april naar **Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam,** als je in Nederland woont en naar **Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19,** als je in België woont. Zet op de adreszijde. **Paasprijsvraag** en vermeld **duidelijk** je NAAM en ADRES, je LEEFTIJD en of je een MEISJE of JONGEN bent. Op pagina 20 kun je lezen, welke prachtige prijzen er weer te winnen zijn. Veel succes!

OOM DONALD

KAART VAN NEDERLAND

DE VREEMDE KLOKKENMAKER (1)

PIPO," zegt Mammaloe, „ik wil je niet opjagen, beste man, maar als je even tijd hebt, moet je eens naar de klok kijken. Hij staat al twee uur lang op half drie en dat hoort niet!" Pipo, die juist bezig is zijn rechter-flapschoen los te knopen, omdat zijn voeten moe zijn van het dansen op het slappe koord in het circus van de Dikke Deur, maakt die knoop weer vast en loopt naar de oude pendule op de schoorsteen
„Vooruit," zegt hij, „doorlopen, tikmachine, laat je slinger maar weer kwispelen!" Hij geeft de klok een klein zetje en de slinger gaat heen en weer Maar de klok schijnt de tijd te hebben; het slingeren wordt minder en na een paar slagen staat het uurwerk weer stil.... Pipo, die zich juist wou omdraaien, om tegen Mammaloe te zeggen, dat hij de klok gemaakt heeft, wordt nu een beetje boos. „Doorlopen," zegt hij, „anders weet ik niet hoe laat het is en dan kom ik morgen te laat op mijn werk en de Dikke Deur is toch al zo'n bolle brombeer!"
Tegelijk geeft hij de klok een dreun tegen z'n wijzerplaat, maar z'n hand schijnt meer kracht te hebben dan hij bedoelde. Want in het binnenste van de pendule begint nu een lang gierend geluid, het ratelt en sputtert en Mammaloe, die toesnelt, is er nog net getuige van, hoe de klok een paar maal hikt.... nog een keer.... en dan helemaal geen geluid meer geeft.
„Pipo," zegt Mammaloe, „wat heb je nu gedaan? Ik geloof, dat de klok nu nog veel stiller staat dan eerst!"
„Sapperdeflap," zegt Pipo, „volgens mij is de veer gesprongen en dat is geen mankementje, dat je één, twee, drievier verhelpt! Die klok moet geopereerd worden en dat is het werk van een deskundige klokken-dokter! Ik ga direct na het eten!" Als Pipo zijn hutspot op heeft, zet hij zijn hoedje op en pakt de klok van de schoorsteen
„Pipo," roept Mammaloe, als hij al op de trap is, „zul je uitkijken, het is heel mistig!" Pipo moet er om grinniken; hij geeft niets om mist, hij is tenslotte geen schip op zee, maar een clown op straat. En hij kent de weg naar de klokkenwinkel in de Tweede Hartkloppersdwarsstraat Toch heeft Mammaloe niet overdreven met haar waarschuwing, de mist is dicht; je ziet erg weinig van de omgeving, alleen aan het klapperen van hun voeten kun je de andere voorbijgangers opmerken en van de auto's zie je niets behalve hun geelachtige koplampen. Op het grote Krelisplein moet je helemaal voetje voor voetje lopen, want er komen wel zeven zijstraten op uit en het is een kunst, om daarvan de goeie uit te zoeken. Pipo staat 'n tijdje te mikken op het ronde ver-

Pipo en de Ridderschrik

geschreven door WIM MEULDIJK, met prenten van JAN WESSELING

keersplein. „'t Is een beetje links aan de rechterkant en dan scheef," mompelt hij. „Dan moet ik die kant uit...." Hij zet zijn voeten op de rijweg en doet een paar passen. Een zware vrachtauto komt aansnorken en de clown moet zo haastig opzij springen, dat z'n klok bijna onder zijn arm vandaan glijdt.
„Flabberdewatskie!" hijgt Pipo, terwijl hij zijn hoed opraapt. „Een wildernis met losse leeuwen is veiliger dan dit plein in de mist. Welke kant was ik ook al weer aan 't opgaan?" Hij kijkt links, hij kijkt rechts, maar de mist is overal even dik en de ingang van de Tweede Hartkloppersdwarsstraat valt niet te ontwaren. Hij zeilt om een lantaarnpaal heen en vindt op de tast de hoek van een straat. „Dit moet 'm wezen," mompelt Pipo. „Al kan ik me niet herinneren, dat hier vroeger bomen stonden.. want dat zijn toch bomen.. hier langs de stoep. Ja, warempel.. Heb ik nou toch de verkeerde straat.. of niet?"
Pipo loopt verder, de mist blijft zo dik als griesmeelpap, overal om hem heen.. hij voelt zich net een eilandje in een oceaan.. „Die klokkenwinkel vind ik nooit," zucht hij. „Ik kan niet eens onderscheiden, waar de huizen zijn. Hé, wacht eens, is dat een licht?" Pipo blijft staan en zijn ogen stralen van pret. Links opzij ziet hij een aantal verlichte letters, die de naam „V. Tijd" vormen en daaronder staat „Klokkenmaker". Het is bijna te mooi om waar te zijn! Pipo schuifelt haastig in de richting van de lichtende letters, grijpt de knop van een winkeldeur en.. staat binnen. Het is een hele verandering zo opeens. Hier binnen mist het niet, de lage winkel is vol met kleine en grote klokken, driftige wekkertjes en plechtige pendules.
„Hè," zucht Pipo en hij schudt het vocht uit zijn jasje, „het is hier beter dan buiten! Lekker warm en gezellig! Maar waar is de winkelbaas? „Héla, oehoe! Hier is vollek! Meneertje de toonbank, waar zit je?" Ergens in een hoek tussen twee enorme Friese klokken gaat een deurtje open, tenminste dat denkt Pipo eerst. Als hij naderhand aan dit ogenblik terugdenkt, zal hij eraan gaan twijfelen of het kleine kale meneertje niet zelf uit één van die klokken kwam....
Voor zulke eigenaardige gedachten krijgt hij nú geen tijd, want het meneertje is al achter de toonbank gaan staan en kijkt Pipo vriendelijk aan over zijn glimmende bril.
„Dag Pipo," zegt hij. „Blij dat je mijn winkeltje eindelijk hebt gevonden; dat kunnen niet veel mensen je nazeggen. Is je klok stuk, geef hem maar hier, die arme zieke!"
Pipo's mond valt open van verbazing. „Zeg eens, meneertje het uurwerk," stamelt hij, „hoe weet jij mijn naam en waarom is het zo bijzonder, dat ik je winkel heb gevonden?" De oude man geeft geen antwoord, hij heeft een stethoscoop in zijn oren gestopt, zoals de dokter gebruikt als hij je ademhaling wil horen en daarmee luistert de klokkenbaas aan de oude pendule van Pipo. „Niet ziek, maar een beetje moe en versleten," zegt hij eindelijk. „Je klok moet een nieuw binnenwerkje hebben en een tijdje uitrusten."
De verbazing van Pipo wordt nog groter. „Uitrusten?" zegt hij. „Maar baas klokkenmaker, 'n klok is toch geen mens! En.... hoe lang duurt de reparatie?" — „Een maandje," zegt de oude man. „Maar de tijd gaat snel, waarde clown! Jaja, ik begrijp het wel, je kunt zolang niet zonder klok, hè, want dan kom je 's morgens te laat in het circus! Daarom zal ik je zolang een andere klok te leen geven.... een ogenblikje!" De wonderlijke klokkenmaker bukt zich; het stof waait uit zijn lange jas, maar hij komt onder de toonbank vandaan met een klok, zoals Pipo nog nooit heeft gezien: een prachtig uurwerk, vol houten versierselen en koperen randen.
„Sapperdeflap," zegt Pipo. „Dat is een mooie klok, mag ik die werkelijk zolang hebben? Hé, meneertje, waar ben je nou ineens gebleven?" Verward kijkt Pipo rond; hij ziet de oude klokkenmaker opeens niet meer. Wel klinkt zijn stem nog uit een hoek. „Dag clown, tot over een maand! De tijd gaat snel, maar soms kan een maand wel eeuwen duren, bedenk dat wel!"
Ergens slaat een deur dicht en tegelijk beginnen alle klokken in de winkel te slaan, te rinkelen, te koekoeken, te beieren en al die andere geluiden te maken, die sommige klokken voort kunnen brengen. Het is zo'n herrie, dat Pipo met drie sprongen bij de buitendeur is, al vergeet hij de kostbare klok natuurlijk niet. Pas als hij buiten staat, herinnert hij zich, dat 't nog steeds mist.. maar veel aandacht schenkt hij daar niet aan; hij loopt te peinzen over de wonderlijke klokkenmaker.
„Wat een eigenaardig soort appelflap," mompelt hij. „Net iemand uit een sprookje! En hij gaf telkens raadsels op, tenminste daar leek het wel op...." Pipo kijkt niet uit, dat is trouwens moeilijk in zo'n dichte mist.... „Bengg!" hij loopt tegen iemand op, iemand, die hij moet vastgrijpen om niet met klok en al tegen de straat te slaan. „Joh, meneer Popi!" roept de man, waar hij tegen opliep. „Jongens, wat een geluk, hè, dit lijf was de weg kwijt en nou loopt hij zomaar met al zijn gedachten tegen deze hier op, nounou!" — „Felicio!" roept Pipo, „wat een toevallig toeval!"

Volgende week:
ALS DE TIJD GAAT VLIEGEN...

HOUD OP PASEN DE EIEREN WARM!

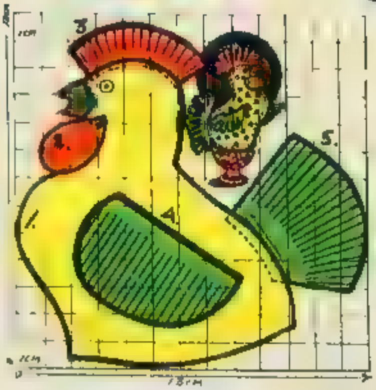

Deze gezellige eierwarmer is gemakkelijk te maken. Begin met op een stuk papier een vierkant van 13 cm te tekenen en dit vierkant daarna in ruitjes van één centimeter te verdelen.
In het vierkant teken je dan met behulp van de ruitjes de hier afgebeelde vijf kleine modelletjes; het lijfje, het lelletje, de kam, de vleugel en de staart.
De knippatroontjes van papier knip je nu van stof na. Van geel vilt knip je tweemaal het lijfje, van rood vilt éénmaal de kam en tweemaal het lelletje, van bruin vilt tweemaal de vleugel en éénmaal de staart.
Begin nu de lijfhelften met een zijden draad tegen elkaar te rijgen of te stikken, waarbij je op de juiste plaatsen de kam en de staart tussen de stof schuift deze mee vastmaakt. De lelletjes en de vleugels worden aan weerszijden van het haantje keurig vastgehecht. Het oog is een glinsterend kraaltje op een klein rondje bruin vilt.
De kam, de staart en de beide vleugels knip je tenslotte met een scherp schaartje in smalle reepjes. Dat geeft 'n leuk effect. De rondjes op het voorbeeld knip je van rood en bruin vilt en je zet ze met een fijn steekje vast.

ZO BRENG JE HEM THUIS

Hier zie je, welke weg het verdwaalde jongetje moest volgen om veilig thuis te komen. Had je het zelf ook gevonden?

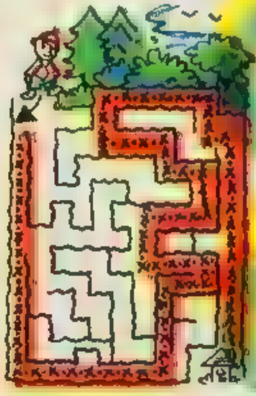

EN DIT ZIJN DE PRIJZEN!

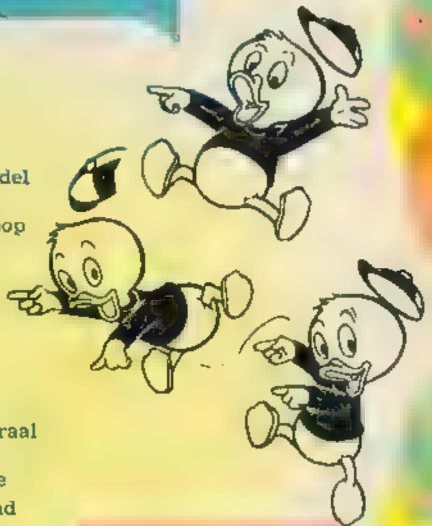

EERSTE PRIJS

Voor jongens van 6 tot en met 10 jr.:	een prachtige, oersterke skelter
Voor jongens van 11 tot en met 15 jr.:	grote opblaasbare boot met pomp en peddel
Voor meisjes van 6 tot en met 10 jr.:	poppenwagen met toebehoren en lieve pop
Voor meisjes van 11 tot en met 15 jr.:	een fijne tweepersoons dubbeldaks tent met alles erop en eraan

TWEEDE PRIJS

Voor jongens van 6 tot en met 10 jr.:	twee kansen op een paar rolschaatsen
Voor jongens van 11 tot en met 15 jr.:	twee kansen op een fototoestel met foedraal
Voor meisjes van 6 tot en met 10 jr.:	twee kansen op een snoezig reiskoffertje
Voor meisjes van 11 tot en met 15 jr.:	twee kansen op een luchtbed voor strand en kampeertochten

DERDE PRIJS

Voor jongens van 6 tot en met 10 jr.:	tien kansen op een grote doos prima kleurpotloden
Voor jongens van 11 tot en met 15 jr.:	tien kansen op een badminton-set
Voor meisjes van 6 tot en met 10 jr.:	tien kansen op een luxe schrijfmap
Voor meisjes van 11 tot en met 15 jr.:	tien kansen op een royale badtas

Bovendien liggen er nog klaar: 150 mooie boeken, 50 foto-albums, 50 tafeltennisspelen en 50 scrabble-spelen. Succes allemaal!

WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
OMA DUCK ZAL VAST WEL WEER 'N HELEBOEL APPELS UIT HAAR BOOMGAARD GEHAALD HEBBEN KNABBEL!
MISSCHIEN GAAT ZE ER APPEL TAARTEN VAN BAKKEN... ZULLEN WE HAAR EEN STUKJE VRAGEN?
HET SPIJT ME, JONGENS, MAAR ER IS EEN STEL APPELDIEVEN AAN 'T WERK GEWEEST ER IS NIET ÉÉN APPELTJE MEER TE VINDEN!
IK GA MET JE MEE, DAN ZULLEN WE DE HELE BOOMGAARD 'NS FLINK BESPUITEN!
REKEN MAAR DAT DE DIEVEN DAN WEL TE VOORSCHIJN ZULLEN KOMEN!
IK BEN KLAAR!
OMA IS ERG BOOS, HÉ?
JA, EN JE KUNT HET HAAR NIET KWALIJK NEMEN. WAAR ZOUDEN DE DIEVEN DE APPELS LATEN? HET MOETEN ER DUIZENDEN ZIJN!

UCHE!
UCHE!
KIJK! MENEER BEER EN MENEER VOS!!
ALS IK 'T NIET DACHT!
DIT ZIJN DE LAATSTE, BRUINTJE WE MOETEN ZE GAUW WEG-BRENGEN, NU HEBBEN WE ER DE KANS NOG VOOR!
OMA ZAL WEL BOOS OP ONS ZIJN! HI! HI! HI!
ZE ZAL ER VAST NIET AAN DENKEN, IN HAAR EIGEN GRAANOPSLAGPLAATS TE KIJKEN. SLIM BEDACHT, HÈ?
NOU EN OF! EN HIJ ZIT GOED VOL! ER KAN ER NIET ÉÉN MEER BIJ, DENK IK
PROBEER HET DAN OOK MAAR NIET. STEL JE VOOR DAT HET HELE DING OPEENS OPEN BARST!
NOU, LIEVER NIET!
WACHT HIER, DAN HAAL IK DE VRACHTWAGEN. WE MOETEN ZE ZO GAUW MOGELIJK WEGKRIJGEN NU!
DIT GAAT ONS HEEL WAT OPBRENGEN!
KOM 'NS MEE, BABBEL WE ZULLEN DIE TWEE WEL KRIJGEN!
GELUKKIG IS MENEER BEER ACHTER GEBLEVEN, DIE IS ERG DOM!
EEN BEETJE RODE VERF EN DEZE MELOEN IS EEN APPEL!
MENEER BEER IS TE GULZIG OM DIT Z'N NEUS VOORBIJ TE LATEN GAAN!

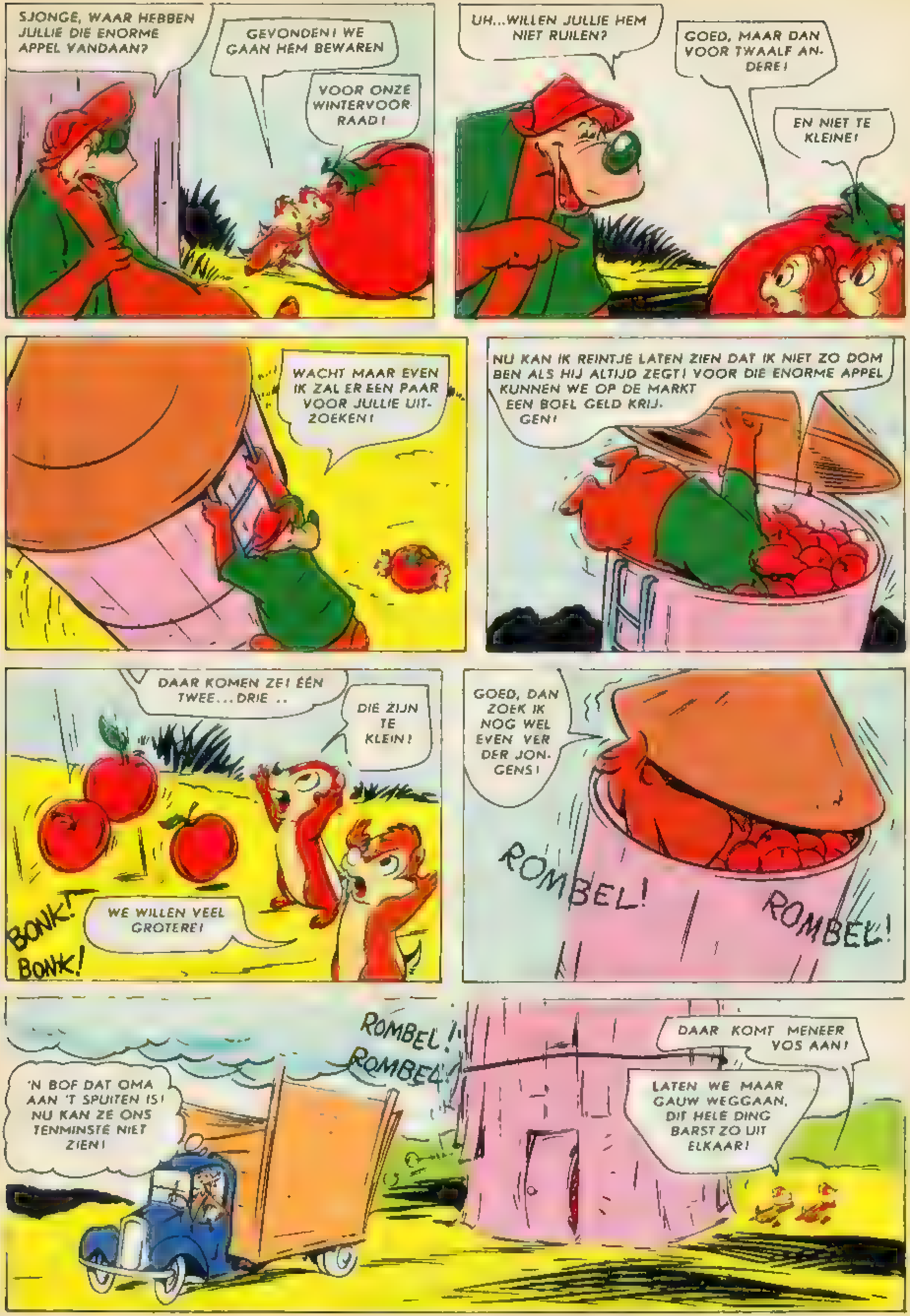
SJONGE, WAAR HEBBEN JULLIE DIE ENORME APPEL VANDAAN?
GEVONDEN! WE GAAN HEM BEWAREN
VOOR ONZE WINTERVOORRAAD!
UH...WILLEN JULLIE HEM NIET RUILEN?
GOED, MAAR DAN VOOR TWAALF ANDERE!
EN NIET TE KLEINE!
WACHT MAAR EVEN IK ZAL ER EEN PAAR VOOR JULLIE UITZOEKEN!
NU KAN IK REINTJE LATEN ZIEN DAT IK NIET ZO DOM BEN ALS HIJ ALTIJD ZEGT! VOOR DIE ENORME APPEL KUNNEN WE OP DE MARKT EEN BOEL GELD KRIJGEN!
DAAR KOMEN ZE! ÉÉN TWEE...DRIE ..
DIE ZIJN TE KLEIN!
BONK! BONK!
WE WILLEN VEEL GROTERE!
GOED, DAN ZOEK IK NOG WEL EVEN VERDER JONGENS!
ROMBEL!
ROMBEL!
ROMBEL! ROMBEL!
'N BOF DAT OMA AAN 'T SPUITEN IS! NU KAN ZE ONS TENMINSTE NIET ZIEN!
DAAR KOMT MENEER VOS AAN!
LATEN WE MAAR GAUW WEGGAAN, DIT HELE DING BARST ZO UIT ELKAAR!

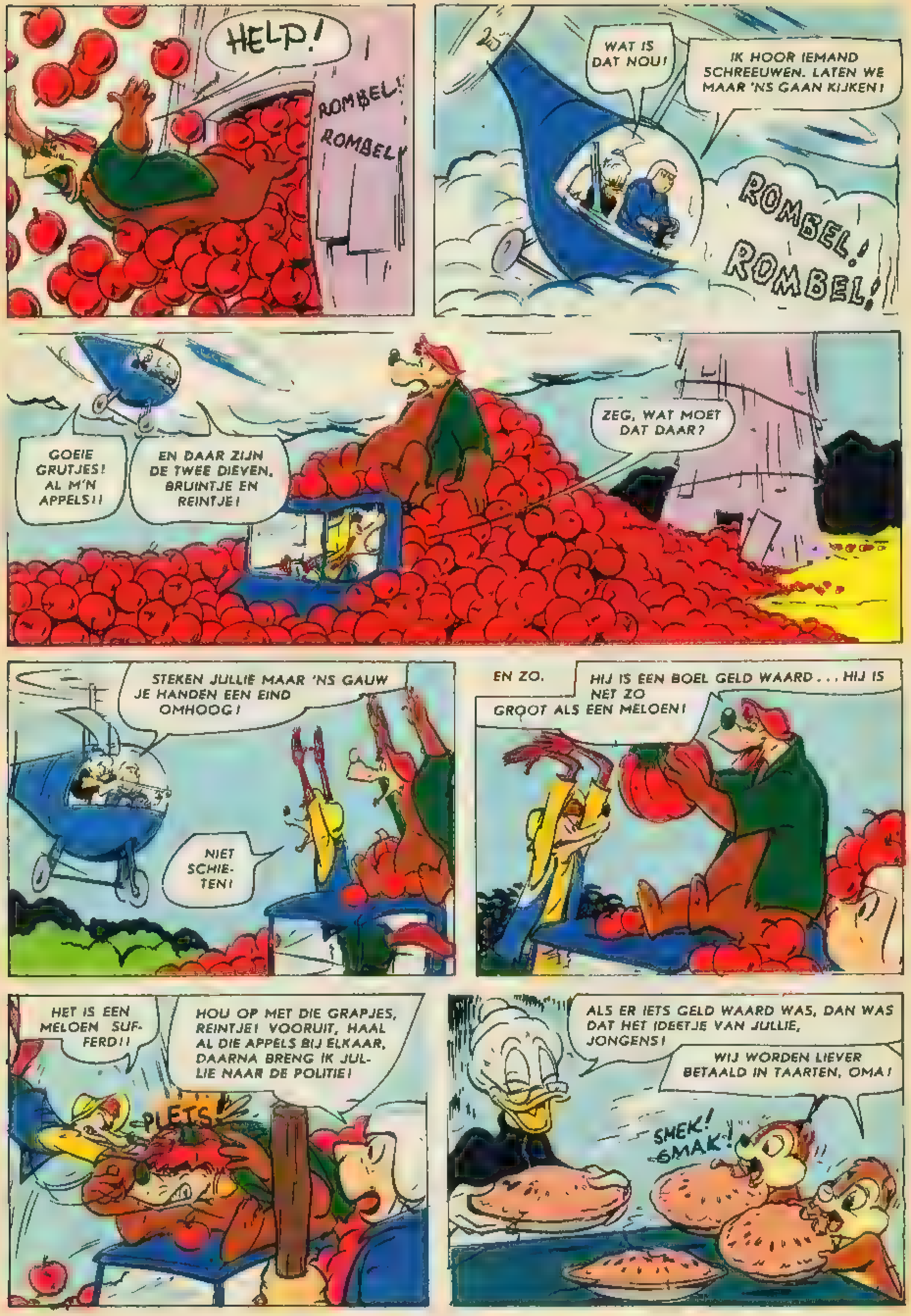
HELP!
ROMBEL!
ROMBEL
WAT IS DAT NOU!
IK HOOR IEMAND SCHREEUWEN. LATEN WE MAAR 'NS GAAN KIJKEN!
ROMBEL! ROMBEL!
GOEIE GRUTJES! AL M'N APPELS!!
EN DAAR ZIJN DE TWEE DIEVEN, BRUINTJE EN REINTJE!
ZEG, WAT MOET DAT DAAR?
STEKEN JULLIE MAAR 'NS GAUW JE HANDEN EEN EIND OMHOOG!
NIET SCHIE-TEN!
EN ZO.
HIJ IS EEN BOEL GELD WAARD . . . HIJ IS NET ZO GROOT ALS EEN MELOEN!
HET IS EEN MELOEN SUF-FERD!!
HOU OP MET DIE GRAPJES, REINTJE! VOORUIT, HAAL AL DIE APPELS BIJ ELKAAR, DAARNA BRENG IK JUL-LIE NAAR DE POLITIE!
PLETS!
ALS ER IETS GELD WAARD WAS, DAN WAS DAT HET IDEETJE VAN JULLIE, JONGENS!
WIJ WORDEN LIEVER BETAALD IN TAARTEN, OMA!
SMEK! SMAK!

m'n beste tegenstander

HET is alweer enkele jaren geleden dat ik haar voor het eerst heb ontmoet Pat Smythe. Daar stond ze, naast één van haar paarden, groot en waardig. Ja, zo had ik me haar voorgesteld, de amazone van wereldklasse, de beste rijdster van de laatste tien jaar. Ik was kinderlijk gelukkig, toen ze mij een hand gaf. Nog fijner vond ik het, in een toernooi aan de start te mogen komen, waaraan ook Pat Smythe deelnam.
Is dit Engelse meisje dan zo vriendelijk, meelevend en behulpzaam voor jonge paardrijdsters? O nee, verre van dat! Natuurlijk, zij is altijd correct en ze snauwt niet tegen je, maar iets weggeven van haar rijke ervaring is er niet bij. Als er gereden wordt, kan er geen lachje meer af. Haar gezicht verstart en geen van haar tegenstanders of tegenstandsters kijkt ze dan aan. Pas als de prijzen zijn uitgereikt, glimlacht ze weer en is ze weer even vriendelijk als vóór het concours. Misschien vinden jullie dit niet leuk, maar ik zal proberen, jullie uit te leggen, hoe Pat zo is geworden
Toen ze 4 jaar oud was, reed ze onbezorgd op een pony door het Richmond Park, waar haar ouders woonden. Die onbezorgdheid duurde maar kort. Haar vader stierf en het geld dat haar moeder kreeg uitgekeerd, was nauwelijks voldoende om er van rond te komen.

Irene Jansen over

PAT SMYTHE

Mevrouw Smythe wilde de kleine Pat zo weinig mogelijk tekort doen, zij liet haar de pony houden. Maar toen Pat wat ouder was, zag ze wel in dat dit teveel opofferingen van haar moeder ging eisen. Als ze nu maar 'ns een springpaard kreeg.... dan zou ze heel hard gaan trainen. Dankzij kennissen en vrienden van haar moeder kwàm er een springpaard voor Pat. Ze oefende elke dag, maar al heel gauw kwam ze tot de ontdekking, dat paarden verschrikkelijk veel geld kosten. Ze moest gaan werken en dan maar wat minder trainen. Stalknecht is ze geweest, gezelschapsdame, gouvernante En toen mocht ze deelnemen aan gewestelijke wedstrijden en ze won. Ze mocht uitkomen in nationale concoursen en ook daar won ze.
Een nieuwe slag trof haar. Toen Pat 23 was — dat is bijna tien jaar geleden

— stierf haar moeder. Pat stond alleen in de wereld en moest nu zelf in haar onderhoud voorzien. Als ze haar liefhebberij, het paardrijden, wilde blijven beoefenen, zou ze werk moeten gaan zoeken. Ze ging schrijven. Natuurlijk over haar paarden, waar ze zó dol op was, dat ze er zelfs een heel boek over heeft geschreven. „Jump for Joy" heette het, en heel wat mensen hebben er een exemplaar van gekocht.
Intussen sprong Pat van het ene succes naar het andere. Met beroemd geworden paarden, zoals Finality, Carmena, Prince Hall, Leona, Tosca en Flanagan vertegenwoordigde Pat Engeland op alle grote concoursen over de hele wereld. Het beroemdste paard dat zij ooit heeft bereden, is ongetwijfeld Prince Hall. Voor 1500 gulden heeft ze dat gekocht en 1500 gulden is voor 'n springpaard niet veel. Toen ze het kocht, kon het dier nog niets. Het werd al zenuwachtig als het ook maar enig geluid hoorde. Met een onbeschrijfelijk geduld ging Pat aan het werk. Het duurde niet eens zo lang, voor 't paard was uitgegroeid tot de beste springer van Engeland.
Na een concours wordt er meestal een feestavond gehouden. Veel ruiters en amazones laten dan de zorg voor hun paarden na de wedstrijden over aan stalknechten. Pat niet. Nooit verlaat zij de wedstrijd-piste, voor haar vrienden in de transportauto's zijn geholpen. Pas daarna komt zij naar het diner of het feest. En dàn kan ze geestig zijn, zoals onlangs in Frankrijk weer 'ns bleek, waar Pat Smythe opeens opstond en voor het stomverbaasde gezelschap feilloos een Spaanse dans uitvoerde. Waar ze dat had geleerd? Och, alleen maar veel gezien bij haar bezoeken aan Spanje.... Ja, ik hoop Pat nog vaak te ontmoeten, ook in wedstrijden, al weet ik dat ik tegen haar geen enkele kans heb.

De 101 dalmatiners

door Dodie Smith

In Sussex hebben de kolonel, een schapedoes, en de poes, luitenant Tib, ontdekt dat de vijftien gestolen kleintjes van het dalmatiner echtpaar Ponco en Froukje op huize Hellestein zitten opgesloten. Luitenant Tib betrekt de wacht op Hellestein. De kolonel geeft het bericht aan de omblaf door en de volgende morgen vroeg bereikt het Ponco en Froukje, die onmiddellijk op stap gaan naar Sussex.

PONCO hoefde maar achter zijn neus aan te lopen, want die neus van hem had onthouden, hoe je naar Hampstead moest komen. Hij was daar vaak met zijn baasje geweest, toen ze allebei nog niet getrouwd waren.

„In een sukkeldrafje, Frouk," waarschuwde hij. „Dat hou je het langste vol."

„Als we maar niet te laat komen," zei Froukje, die aan Wreda en haar boze plannen dacht.

„De hele nacht door heeft de omblaf op volle toeren gewerkt," zei Danny.

Danny stond hen al op te wachten.

„Voordat jullie verder gaan, moet je eerst de inwendige hond versterken," zei hij goedig. „Ik heb mijn ontbijt voor jullie bewaard en zorg dan wel dat ik weer iets opscharrel. Water kun je volop drinken uit die bak hier onderaan de paardentrog."

„Het is geweldig wat je allemaal voor ons doet," zei Ponco, en Froukje voegde eraan toe: „Nou, dat vind ik ook. Reuze bedankt, hoor."

„Altijd tot je dienst," zei Danny. „Maar ik ben de enige niet. De hele nacht door heeft de omblaf op volle toeren gewerkt. Hoeveel honden er hebben geholpen, dat is niet te tellen."

Danny bracht Ponco en Froukje nog een heel eind op weg. „Kijk," zei hij, „dat pad daar moet je volgen. En luister vooral goed naar de omblafsignalen, dan kun je nooit mislopen."

„Waf-waf! Duizendmaal bedankt, Dan!" blaften de reizigers. — „Woef-woef! Het ga jullie goed en veel succes!" baste Dan terug.

Intussen was het op Hellestein ook dag geworden. Luitenant Tib kwam naar het grote ingangshek toe, waar de kolonel al klaar stond, om de wacht van haar over te nemen.

„Nog bijzonderheden?" vroeg hij.

„Nou en of!" zei de kat. „Ik heb zorgvuldig het terrein in en om het huis verkend met het oog op ontsnappingsmogelijkheden. Vanochtend heb ik gezien dat de hondjes werden uitgelaten. Langs 'n achtertrap komen ze dan op het erf. De deur naar het erf is niet op slot, dus die krijgen we gemakkelijk open door op de klink te springen."

„Goed bekeken, luit," zei de schapedoes. „Blijft nog de moeilijkheid, dat geen van de dalmatiners door dit grote ingangshek kan kruipen.

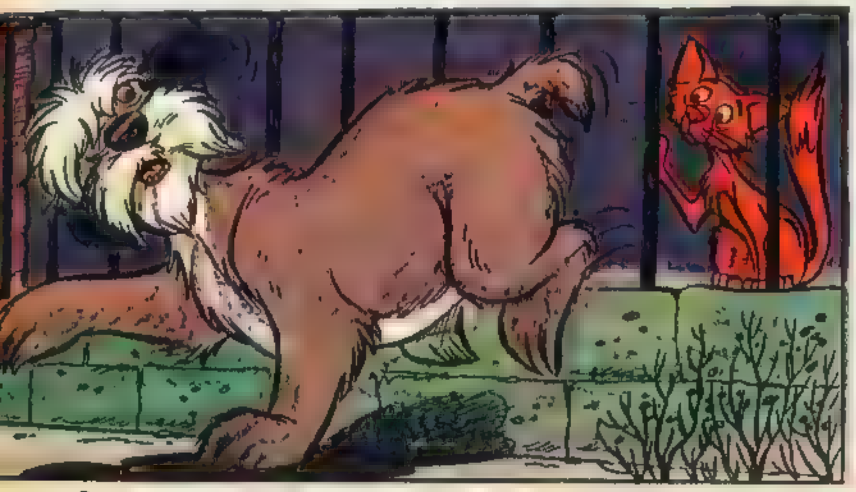

„Keer jij nu naar je basis terug. We lossen elkaar om de drie uur af."

Voor de groten zijn de openingen tussen de spijlen te nauw, net als voor mij. En de kleintjes kunnen er niet onderdoor, omdat het hek van onderen dicht is gemaakt." — „Tja, dat is een moeilijke zaak, kolonel," moest de kat toegeven.
Ponco en Froukje volgden trouw de omblafsignalen en waren om een uur of vier al een heel eind over de helft van de lange, moeilijke tocht.
„Wat wordt het ineens donker," zei Froukje. Ponco keek naar de lucht. „Geen wonder, er hangen zware wolken," zei hij. „Daar zou wel eens een sneeuwbuitje van kunnen komen." En jawel hoor, daar vielen de eerste vlokken al en het werd een flinke bui.
Eindelijk zagen ze een foxterrier staan. „Hier," zei hij, „dit is het enige wat ik voor jullie heb kunnen meebrengen: een rolletje pepermunt, dat mijn kleine baasje heeft laten slingeren. Het helpt goed tegen de dorst."
„Fijn, dank je wel," zei Ponco. „Kom Froukje, we schudden de sneeuw van ons af en rusten onder dat afdak uit, terwijl we de pepermuntjes opknabbelen!"
„Hè ja, ik ben echt doodop," zei Froukje dankbaar. Toen ze wat uitgerust waren, trokken ze weer verder, tot ze om zes uur bij Woeps aankwamen, die hun de weg naar Hellestein wees. „Je moest eerst nog over een beek," zei hij. „Er is wel een brug, maar je kunt beter een paar honderd meter verder oversteken, waar haast geen mensen langskomen. Daar is een ondiepe plaats."
Het was hoe langer hoe harder gaan sneeuwen en met grote moeite baggerden de honden door de zachte laag. Het water van de beek leek eerst lauw aan hun poten, die aan de ijskoude sneeuw gewend waren. Maar toen ze meer naar het midden kwamen, spatte het hun om de oren en kroop het tegen hun poten op. Dat viel niet mee en ze waren blij dat de beek niet zo breed was. Eindelijk zagen ze in de verte de dikke muur en het enorme ijzeren hek van Hellestein.
„Hé, ik zie geen hond," zei Froukje. „Alleen een berg sneeuw." Ze liepen nieuwsgierig om die sneeuwhoop heen, maar er kwam geen beweging in. Ponco riep zachtjes: „Kolonel, ben je daar?"

„Oeaaa! Present generaal!" klonk het uit de witte berg. En daar kwam de kop van de schapedoes te voorschijn. Hij was blijkbaar in slaap gevallen en ingesneeuwd en droomde nu dat hij bij de generaal op het appèl moest komen. „Aha! Ponco en Froukje!" riep hij blij, toen hij tot de werkelijkheid was teruggekeerd. „Mooi, ahem!"
„Hoe is het?" vroegen de dalmatiners allebei tegelijk in grote spanning. „Zijn onze kleintjes nog in veiligheid?"
„Ja ja," zei de kolonel. „Luitenant Tib — daar komt ze net aan — luitenant Tib, vertel jij 't hun maar, ahem!"
De kat, die juist weer de schapedoes kwam aflossen, groette beleefd en rapporteerde met voldoening: „Ja, uw kleintjes maken het best. En ik heb ook al het terrein verkend met het oog op ontsnappingsmogelijkheden. Maar — eh, vertelt u het maar, kolonel."
„Ahem, ja," aarzelde de schapedoes. „Wat zal ik u zeggen. . . ." — „Wat doen jullie gek! Wat is er toch?" zeiden Ponco en Froukje tegelijk ongeduldig, maar voordat er nog antwoord kon komen, spitsten ze alle vier hun oren. „Wat is dat?" zei de poes opeens vol schrik.
„Een auto!" zei de schapedoes.
„De hardste autotoeter van Engeland!" zei Ponco. „Die kennen we!" — „O, als ik die heks te pakken kan krijgen!" dreigde Froukje.
„Dekking zoeken onder de struiken!" commandeerde de kolonel, terwijl hij uit de sneeuwhoop kroop.
Toen ze zich veilig hadden verstopt, vervolgde hij: „De tijd voor aanvallen is nog niet gekomen. De kwestie is, dat van ons allen alleen luitenant Tib door dit hek tot in het huis kan doordringen. En als het plan dat ik in mijn kop heb, uitvoerbaar is, dan zal Wreda du Vel zelf het hek voor ons openen. Ssst. Daar komt ze aan."
Wreda stapte uit haar auto, liep naar 't hek van Hellestein toe en maakte het met een grote sleutel open.
„Nu?" vroeg Ponco, die zich maar nauwelijks kon beheersen. — „Nee, hou je gedekt. De tijd is nog niet gekomen." Wreda deed het hek achter zich weer op slot.
„Nu is het te laat!" hijgde Froukje.
„Niets te laat. Luisteren jullie allemaal. Tib, jij gaat als de wideweerga achter haar aan. Hou haar in de gaten en handel naar goeddunken." Tib sprong door het hek en verdween in het donker.

(Wordt vervolgd)

„Oea! Present generaal!" klonk het uit de witte berg. En daar kwam de kop van de schapedoes te voorschijn.

TOM POES
en de reis naar de schemerbergen
JONKHEER GNIEP WAS DUIDELIJK TELEURGESTELD, TOEN TOM POES EN HEER BOMMEL OP ZO'N ONVERWACHTE WIJZE TERUGKEERDEN. DAARMEE ZAG HIJ ZICH HET SLOT BOMMELSTEIN ONTGAAN
BOMMEL! WAAR KOMT GIJ VANDAAN?
VAN DE SCHEMERBERGEN, HEER GNIEP. DAAR HEB IK EVEN DE TROLLESTEEN GEHAALD OM ONZE WEDDENSCHAP TE WINNEN.
DAN ZAL IK FLUKS EEN MAALTIJD GEREEDMAKEN, OM DIT AVONTUUR OP GEBRUIKELIJKE WIJZE AF TE SLUITEN.
EN HIER, HEER GNIEP, IS DAN DE TROLLESTEEN UIT HET SCHEMERGEBERGTE, OF WEL DE „MAANSTEEN", ZOALS HET EENVOUDIGE TROLLEVOLKJE DIE NOEMDE.
EIGENLIJK MAG U VAN GELUK SPREKEN DAT IK HIER NOG HEER EN MEESTER BEN, HEER GNIEP. NU KAN IK U TENMINSTE EEN SMAKELIJK MAAL AANBIEDEN.
EEN MAALTIJD... IK HAD LIEVER BOMMELSTEIN GEHAD.
...EN ZO BEN IK DAN WEER VEILIG EN WEL TERUGGEKEERD, ONDANKS DE POGINGEN OM MIJ NAAR DE MAAN TE HELPEN, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.
WAT EET U WEINIG, JONKHEER GNIEP. HEBT U GEEN TREK?
EN WAT DE HANDLANGERS VAN JONKHEER GNIEP BETREFT, DIE WAREN OP EEN KLEIN EILANDJE TERECHT GEKOMEN
EINDE
EN ALS NIEMAND ZE DAAR HEEFT GEVONDEN, ZITTEN ZE ER NOG
© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

TOM POES
en de
Meesterhand
HEER BOMMEL EN TOM POES HADDEN 'N RITJE GEMAAKT IN DE OUDE SCHICHT. MAAR TEGEN DE MIDDAG BEGON HET TE REGENEN – EN TOEN WAS HET RIJDEN GEEN GENOEGEN MEER . . .
KAN DAT NIET ANDERS, JONGE VRIEND? IK KAN GEEN HAND VOOR OGEN ZIEN!
AAN DE BESTUURDER WORDEN HOGE EISEN GESTELD IN DEZE WEERSOMSTANDIGHEDEN; DAT MOEST JE BEGRIJPEN!
AAN DE RUITENWISSER NOG MEER, HEER OLLIE. DIT IS GEEN WERK.
LET TOCH OP! JE LAAT ME SLIPPEN MET JE GEKNOEI.

IK MOET OOK AL-
TIJD ALLES ALLEEN DOEN.
GEEF MIJ DIE ZEEM.
GA JIJ NU MAAR PRETTIG
DROOG BINNEN ZITTEN, DAN ZAL IK JE
LATEN ZIEN HOE HET MOET.
MAAR...
GEEN GEMAAR, JON-
GE VRIEND! NIEMAND
ZAL KUNNEN ZEGGEN DAT
EEN HEER TERUGSCHRIKT
VOOR ZWAAR WERK.
MAAR U BENT
VEEL TE D..., BREED,
BEDOEL IK.
?!
NOG BRUTAAL OOK.
RIJD NU MAAR EN LET OP
HOE IK HET DOE.
HO!
DIE HEER
RIJDT VERKEERD.
WIE HOOG
GEZETEN IS, ZAL LAAG
VALLEN.
KLGOOFE

DONALD DUCK – Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. – Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Paasprijsvraag

Beste meisjes en jongens,

Heel gauw is het weer Pasen, dus de tijd van de Paashaas en de Paaseieren. Jullie weten natuurlijk wel, dat echte Paaseieren van de kip komen. En reken maar, dat alle kippetjes in Nederland extra goed hun best zullen doen, zodat jullie veel heerlijke Paaseieren kunnen eten.
Het is al een heel oud gebruik om elkaar met Pasen feestelijk gekleurde eieren te geven. Het is dan immers voorjaar en iedereen is blij, dat de bloemen weer bloeien, de vogels hun nestje bouwen en eieren leggen.
Doen jullie allemaal mee aan dit leuke Paaseierenfeest? Ja? Dan zullen we jullie nog een paar ideetjes geven voor het kleuren of versieren van eieren.
In verschillende winkels kun je kleurstoffen kopen om in het water te doen, waarin de eieren gekookt worden. Leuke kleuren krijg je ook, door de eieren in spinaziewater te koken (groen) of met wat uienschillen in het water (geel tot bruin), met wat rode kool (paars) of in bietwater (rood). Om harde eieren te krijgen, leg je de eieren in kokend water, dat je daarna nog 10 minuten laat doorkoken.
Als de eieren afgekoeld zijn, kun je ze met een lapje met olie of een stukje spekzwoerd mooi glimmend wrijven. Nog leuker wordt het, als je de eieren zelf beschildert met figuren of gezichten en van gekleurd papier een puntmuts maakt of een hoge hoed van zwart papier.
Zo, dit waren een paar voorbeelden. Je kunt zelf nog een heleboel andere manieren bedenken.
Stel je voor, hoe leuk het zal zijn, als je de ontbijttafel met al die grappige Paaseieren hebt versierd.
Doe je best en veel plezier.

En nu onze prijsvraag.
Je ziet een rebus van eieren, die een bekend paasrijmpje voorstelt, dat uit drie regels bestaat.
Heb je het rijmpje gevonden, schrijf dat dan aan de linkerkant op de adreszijde van een briefkaart.
De tweede opdracht is om de eieren van de rebus te kleuren (met kleurpotlood of verf), zodat het echte Paaseieren worden.
Knip nu de tekening uit en plak die op de andere kant van dezelfde briefkaart.
Als je het jammer vindt, je Donald Duck te verknippen, mag je de tekening ook overtrekken, dan kleuren en deze op de briefkaart plakken.
Er zijn 105 prijzen voor de 105 jongens en meisjes, die de plaat het mooist hebben gekleurd en tevens de rebus goed hebben opgelost. De uitspraak van de jury is bindend.
Schrijf duidelijk je naam, adres en leeftijd op de briefkaart en of je een meisje of jongen bent (M of J) en stuur die vóór 27 april aan:

Het Produktschap voor Pluimvee en Eieren, Utrechtseweg 31, ZEIST.

De winnaars van deze Paasprijsvraag zullen bekend gemaakt worden in Donald Duck 24 van 16 juni aanstaande.

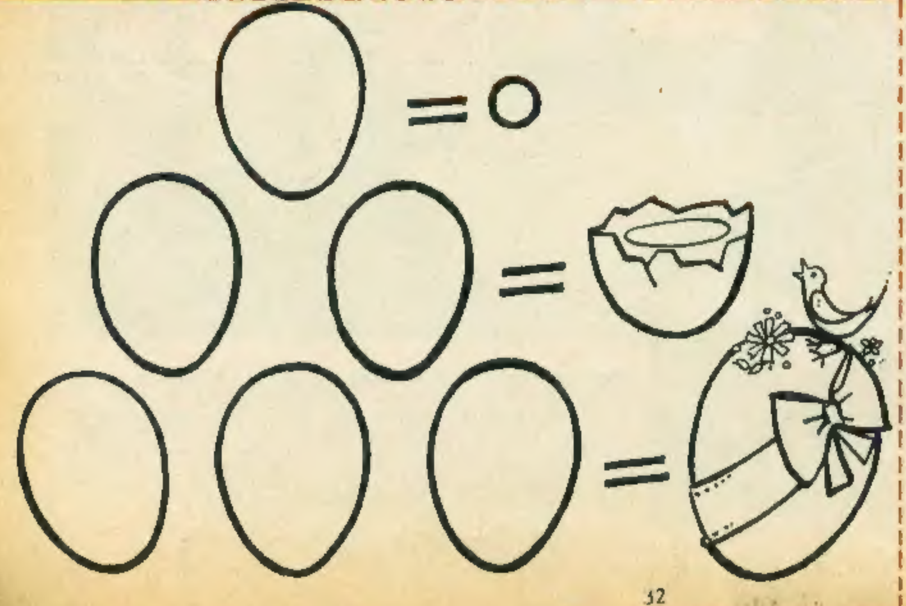

Doe dus goed je best, dan heb je kans, om één van de volgende prijzen te winnen:

1ste prijs: een geschenk ter waarde van rond **f 250.-**
2de prijs: een geschenk ter waarde van rond **f 200.-**
3de prijs: een geschenk ter waarde van rond **f 150.-**
4de prijs: een geschenk ter waarde van rond **f 100.-**
5de prijs: een geschenk ter waarde van rond **f 50.-**
6de t/m 105de prijs: elk een boekenbon ter waarde van **f 10.-**

De 5 hoofdprijswinnaars krijgen van ons een bericht en mogen dan opgeven, wat zij voor het beschikbare bedrag willen hebben.